

1-2022

KLOOSTERKWARTIER

Vereniging Vrienden van het
Museum Elburg

Vereniging Vrienden van het Museum Elburg

Secretariaat:

Clakenweg 134

8081 LZ Elburg

0525-684363

E-mail: elsvandel@hotmail.com

Hierbij ontvangt u al weer het eerste reguliere Kloosterkwartier van 2022. We hebben opnieuw een lock down achter de rug, bovendien moest het museum ook nog eens langer dicht blijven in verband met de herstelactiviteiten in de kelder en het onderhoud aan de buitenzijde van het museum. Hierdoor hebben er helaas nog niet veel activiteiten plaatsgevonden, waar leden van onze vereniging zich voor in konden zetten. De Kerstgroepen expositie was dit keer een paar weken te zien in plaats van 1 dag maar ook nu is er veel werk verzet voor een kleine groep mensen, die van al het moois hebben kunnen genieten.

In de afgelopen periode was er ook opnieuw lief en leed.

Lief en Leed

In memoriam Theo van Geest

In het vorige Kloosterkwartier werd u nog verrast met een Kloostermop over ons trouwe en actieve lid Theo van Geest. Helaas overleed Theo op 30 januari na een periode waarin zijn gezondheid steeds verder verslechterde. Hij was jarenlang een vaste vrijwilliger die zijn hand niet omdraaide voor een extra activiteit. Baliewerk, bijspringen in het muurhuisje, kunstobjecten ophalen of wegbrengen, het maakte niet uit. Theo deed het gewoon, soms ook samen met zijn Tineke. Wat zullen wij deze trouwe vrijwilliger missen. Natuurlijk wensen wij zijn gezin heel veel sterkte bij het verwerken van dit verdriet.

In verband met haar verhuizing naar Nieuw-Vennep moesten we onlangs ook afscheid nemen van Nel van den Doel, die jarenlang in en om het museum verschillende taken heeft vervuld. In de kloostertuin, in de schoonmaak, achter de balie en bij activiteiten in het museumcafé. We zullen haar heel erg missen, we wensen haar een mooie tijd in haar nieuwe woonomgeving, dicht bij haar zoon en schoondochter.

Pater Johan vertelt verder, over de kerststallen en zo

Net als vorig jaar is de tentoonstelling juist geopend als even later de boel weer op slot gaat.

Daarom nu een speciaal Nederlands kerstgroepje voor ieder die niet is wezen kijken.

Echter: na het afbreken op de afgesproken tijd moest alles ook verzendklaar gemaakt worden. Als de stalletjes in het museum moeten worden ingepakt zijn daar een heleboel helpende handen voor nodig en die zijn er gelukkig. Maar dan de hele handel moet ook weer terug naar de eigenaar/verzamelaar in Krimpen aan de IJssel. En in 1 auto past lang niet alles, is op de heenweg gebleken. Er wordt een 2e rijder gezocht en dan valt het oog op iemand die in (deeltijd) professie met die hulp en stalletjes vertrouwd is:

pater Johan! Geen probleem denkt Anne-Marie; hij heeft een rood busje waar een heleboel in kan. Helaas is dat denken gebaseerd op de situatie van zo'n 20 jaar geleden.

Jan van Hulst heeft zijn eigen auto al vol geladen en mij de rest gelaten. Dus op woensdagmiddag in alle rust naar het museum en geschrokken van wat er nog staat. Gelukkig is er geen bijrijder en past alles er met wat geluk in. Alleen is er dan geen zijspiegel of achteruitkijk mogelijk. Thuis dus maar alles er uit en opnieuw puzzelen en -heel voorzichtig- passen en proppen tot het gelukt is. Morgen naar Krimpen a/d IJssel.

Nu was Rotterdam en omgeving ooit bekend terrein op de fiets, zodat een beetje binnendoor me een leuk idee leek. Dat heb ik geweten. Het enige houvast was dat ik ergens de IJssel over moest en niet Rotterdam in. Dat eerste was makkelijk maar later kwam ik toch telkens een plaatsnaambord tegen dat niet moest. Wat is die stad groot! Toen ik ± 15 jaar was heb ik een wandeltocht “rond Rotterdam” gelopen. Die was 50 km – ik zou dat nu niet meer proberen – dat zou minstens 2 of 3 dagen duren.

Tenslotte is het na her en der vragen toch weer gelukt het juiste adres te bereiken en opgelucht adem te halen. Uitladen – koffie en rondkijken naar de hier uitgestalde groepen.

Wat later kreeg ik nog een aandenken in de handen gedrukt dat op de foto hiernaast staat. Zoals in de sjoel een keppeltje hing, gemaakt van koffiecups, is dit groepje ook van die cups vervaardigd.

Het stond niet in de tentoonstelling in het museum, maar nu bij mij, ter inspiratie werd gezegd. Erg leuk, een engeltje erbij!

Muurhuisje

Met smart hebben we op de opening van ons museum gewacht, het betekent dat ook het muurhuisje nu weer open mag. Nu was het bij de laatste lockdown wel winter maar menig dagtoerist zou vast rond de kersttijd de weg naar ons huisje gevonden hebben en een of ander vrijwilliger had zeker ook een paar uur vrijgemaakt om de bezoekers welkom te heten.

Onze hoop is op het aanstaande seizoen gericht, laten we ervanuit gaan dat we in het voorjaar en zomer de deur weer wijd open mogen zetten. Eer dit gaat gebeuren is helaas ook in dit huisje een zogenaamde voorjaars schoonmaak niet overbodig. Wie zich geroepen voelt om hieraan een handje mee te helpen mag dat aan mij doorgeven. We wachten natuurlijk op een mooie zonnige lentedag zodat we alle spinnen goed zien.

Wie zich geroepen voelt om tijdens openstelling van het muurhuisje te suppoosten en de toeristen van informatie te voorzien is van harte welkom en kan zich bij mij opgeven. Dan kan ik over het reilen en zeilen van de werkzaamheden vertellen en kunnen geïnteresseerden tijdens opening rustig bij een van de suppoosten komen kijken en ter plekke zien hoe alles loopt.

Hartelijke groet,

Marie-Paule Oldenbroek (mail: mariepaule99@gmail.com)

Kloostermoppen, muizentanden, ezelsruggen, vogelgaten en koeien

Kloostermoppen, de bovenmaatse vroege voorlopers van de huidige bakstenen, werden gemaakt van klei. Nadat de klei in een mal tot een kloostermop was gevormd, werd deze samen met vele honderden andere te drogen gelegd, voordat ze in een oven werden gebakken. Tijdens het droogproces van kloostermoppen en bakstenen kon het gebeuren dat de nog natte klei werd belopen door dieren of mensen. Leverde verrassende pootafdruksels op. Maar toch geen aanrader om onze kloostermuren daarvoor aan een destructief onderzoek te onderwerpen. In het verleden werd in de kazemat bij de Vischpoort onder meer een aantal overblijfselen van de opgraving van de Ludgeruskerk tentoongesteld, ja zeker ook een paar zware moppen. Tentoongesteld houdt in dat het zichtbaar is voor de bezoekers en dat was een probleem. Keurig in de vitrine maar niet echt waterdicht. Vocht ontnam vaak het zicht, maar gelukkig kon men op een gratis verstrekt stencil lezen wat men “kon zien”.

Drie vliegen in een klap

Staande op (anders werkt het niet) de Jufferenstraat ter hoogte van de personeelsingang rustig het hoofd in de nek leggen en hemelwaarts kijken. Laat je verrassen. De ronde gaten in een aantal bakstenen zijn geen teken van verval, maar een tegemoetkoming aan de vogelen des velds (en in ons geval des stads) en een eerbetoon aan St. Franciscus. Deze speciale nestelstenen vormen een gewilde toplocatie, elk voorjaar en geheel verhuurd. Dan direct even de rij bovenmaatse **muizentanden** langs gaan met het oog, de stenenrij met de punt uitstekend uit de muur. Dient als versiering maar kan de fantasie ook prikkelen, tja groot waren die muizen te Elburg tijdens het rijke Hanzeverleden. **Ezelsruggen** zijn bovenin te vinden en zijn een stuk lastiger te detecteren. Aanwijzing: het dient voor het beschermen van metselwerk doordat de regen dan langs de stenen afloopt en heeft een dakvorm.

De koe. Verbonden met de Nederlandse identiteit en dient gekoesterd te worden. Onlosmakelijk deel van ons cultuurlandschap en heeft recht op een blij buiten-in-de-wei bestaan. En dat is precies wat vele kunstenaars hebben vastgelegd op doek. Mijn favoriet hangt op mijn werkkamer: J. J. van der Maaten, “Koeien in een landschap”. Dit schilderij is mij dierbaar evenals de geportretteerden. Zes koeien voldoen aan ons beeld van “de koe”: zij liggen in zon of schaduw te herkauwen of zijn bezig met een pauzemoment (in vakjargon een time-out). En nu komt het! Koe nummer zeven (voor mij nummer 1 dus) is anders. Staat in het water en kijkt aandachtig, heel intens naar de overkant het bos in. Zij merkt al iets op wat wij als toeschouwer (nog) niet in de gaten hebben, zij wel. Alle dieren zijn intelligent en zij zeker. Die koe overstijgt “het koe zijn” en ziet meer. Tja “kijken” en “zien” zijn twee zaken die wij ook nodig hebben om kunst, leefomgeving en natuur te doorgronden.

Thea Stel

In het land, een heel aparte tentoonstelling, Viva la Frida.

Na lang wachten staan de museadeuren open en mogen we weer van veel moois genieten. Tijdens de lockdown had ik veel over de tentoonstelling van Frida Kahlo in het Drents museum gehoord, gelezen en affiches gezien. Het kleurrijke portret van haar sprak me meteen aan. Haar zelfverzekerde blik op alle affiches, sieraden, haar haar met bloemen of strikken getooid etc., dit wilde ik zien zodra een museumbezoek weer mogelijk was. Ik had geen idee wat voor vrouw achter dit mooie portret schuilging en daarom verdiepte ik me een beetje in haar leven. Een leven dat zeker niet over rozen ging om het nog maar zacht uit te drukken. Naast haar grote werk in een behoorlijk kort leven is er de kracht en de wil om altijd maar weer door te gaan heel bewonderenswaardig. Ik verklap niet meer over deze zeer mooie tentoonstelling die ik alleen maar kan aanraden. Prachtig opgezet met een heel informatieve film vooraf en in een heel mooi gebouw. Frida Kahlo was een uitzonderlijk grote kunstenares en symbool van het feminisme.

Marie-Paule Oldenbroek

Uit de pen van onze stagiair, vrijwillige medewerker & grafische vormgever

Mijn passie is het tot leven brengen van verschillende digitale uitingen in de culturele sector. De afgelopen tijd ben ik samen met Petra druk bezig geweest met het opnieuw vormgeven van de sociale mediakanalen. We merkten dat de sociale media wel een make-over konden gebruiken. En dat is geslaagd! Zowel de Facebook- als de Instagram-pagina's van VVV Elburg en Museum Elburg zijn opnieuw vormgegeven. Zo heb ik de hoogtepunten en fotokaders ontworpen en de pagina's voorzien van een nieuwe profielfoto. Wij zijn erg trots op het resultaat!

Bryan Hup

In beeld

Het laatste avondmaal

In het kader van de passietijd laat ik u kennismaken met Het laatste avondmaal uit 1574 geschilderd door Mechtelt van Lichtenberg toe Boecop (1520 – 1598), te zien in Museum Kampen.

Het schilderij, olieverf op paneel, 186 x 202 cm, is gedateerd en gesigneerd: Mechtelt va Licteberch anders genant to Bocop me fecit ano 1574 (onder de kruik).

Mechtelt heeft hier de instelling van het avondmaal geschilderd. Centraal, onder een baldakijn, zit Christus omgeven door een lichtend aureool. Het baldakijn isoleert Christus, met op zijn schoot Johannes, van de andere discipelen. Christus kijkt schuin voor zich uit, zijn rechterhand maakt een zegenend gebaar, terwijl hij met zijn linkerhand de kelk met wijn opheft. De discipelen zitten rondom een te kleine tafel. Naast het baldakijn hangen de familiewapens. Het wapen van de familie Toe Boecop is herkenbaar aan het zwarte ankerkruis met zeven zwarte blokjes op een zilverkleurig veld. Rechts vallen de tweede en derde figuur op. De eerste kijkt het schilderij uit. Hij wordt gezien als Arent toe Boecop, een vooraanstaand politicus. De andere is Egbert, zijn broer, de man van Mechtelt. Hij heeft zijn handen gevouwen en ziet toe hoe Christus de kelk heft. Beide mannen zijn jeugdiger afgebeeld! Judas wordt afgebeeld met de zak met zilverlingen. Hij heeft zojuist brood van Christus ontvangen.

Het werk kan gezien worden als een memoriestuk voor de familie.

Mechtelt is rond 1520 geboren in Utrecht. Zij is afkomstig uit een adellijke familie. Haar zuster woonde in Kampen en via haar kwam Mechtelt in contact met Egbert toe Boecop. Hij is een broer van de burgemeester van Kampen. Zijn overgrootvader was de bij ons welbekende Arent toe Boecop, schepen van Elburg.

Mechtelt kreeg 1 zoon en 5 dochters. Haar dochters Cornelia en Margaretha traden in haar voetsporen. Het gezin Toe Boecop woonde aan de Bovennieuwstraat vlakbij de Broerekerk. Uit de literatuur is bekend dat Mechtelt een belangrijke plaats innam als schilder in de Noordelijke Nederlanden. Waarschijnlijk heeft zij les gehad van Jan van Scorel. Zij was geen lid van een Gilde, daardoor kon zij geen eigen werk verkopen. Er worden maar vier schilderijen aan haar toegeschreven. De vraag is of er tijdens de beeldenstorm werk van haar verloren is gegaan.

Een bezoek aan het museum in Kampen is een aanrader, die tip heb ik al eerder gegeven.

Anna van Prooijen-Schenk

Culturele Stichting Elburg

Gelukkig kan ook de Culturele Stichting haar activiteiten inmiddels weer oppakken. In de maand maart geeft Anna van Prooijen een cursus kunstgeschiedenis met als titel “Vrouwelijk schilders uit de verf”. De cursus is deze week op dinsdag- resp. donderdagavond van start gegaan. Anna vertelt op haar bekende enthousiaste wijze aan in totaal 33 deelnemers over het leven en werk van diverse vrouwelijke kunstenaars door de jaren heen. Het is opvallend hoe weinig aandacht er altijd geweest is voor deze vrouwen.

Op 12 april a.s. organiseert de Culturele Stichting Elburg een lezing door drs. Willy Atema over Frida Kahlo in de Refter van Museum Elburg. De Mexicaanse Frida Kahlo (1907-1954) is een van de bekendste en meest geliefde kunstschilders ter wereld. Haar indrukwekkende kunstwerken, opvallende verschijning, roerige leven en bijzondere levensstijl, maakte haar tot een icoon in de kunstwereld. Vooral haar zelfportretten zijn heel bijzonder. Drs. Willy Atema is een zeer ervaren kunsthistorica. Het is een goede traditie dat zij elk jaar een lezing in Museum Elburg verzorgt.

Tot en met 18 april vindt in het Drents Museum een uitgebreide expositie over Frida Kahlo plaats. Meer info op <https://drentsmuseum.nl/>

Mogelijk volgen er nog meer activiteiten, wij houden u op de hoogte.

De kunstgroep

De mooie tentoonstelling van Daniëlla Hefter, die we in september opnieuw ingericht hebben, is tijdens de laatste lockdown wéér twee maanden lang niet te zien geweest voor het publiek. Gelukkig hebben we met haar kunnen afspreken dat de werken nog een maand langer in Elburg mogen blijven, dus tot eind maart.

Ook met de kerststallenexpo “De stal van overal” ging het door corona niet zoals gepland. Begin december kregen de kerstgroepen en –stallen uit de verzameling van Jan van Hulst een plekje in de benedenkapel. Maar, half december moest het museum wederom de deuren sluiten, dus helaas hebben niet veel mensen er van kunnen genieten. Weliswaar iets langer dan vorig jaar, toen de lockdown inging één dag nadat het opbouwen gereedgekomen was!

Dan op naar het voorjaar: vanaf begin april tot half juni zal werk van de Nunspeetse kunstenares Anneke van der Molen te zien zijn. Zij schildert voornamelijk figuratief, heel vrolijk en kleurrijk.

Anneke van der Molen–Goutbeek (Kampen, 1966) is geboren in een creatief gezin maar koos toch voor een opleiding in de zorg. Ze werkte lang met mensen met een verstandelijke en lichamelijke beperking en leerde daar goed kijken omdat communiceren met taal moeilijk was. Die kunst om goed te observeren en zo de ‘natuurlijke echtheid’ van de mens te zien, gebruikt ze tegenwoordig is haar werk.

Haar drang om zich creatief te uiten, zorgde ervoor dat ze in 1987 het voorbereidingsjaar volgde op de Vrije Academie in Nunspeet. De jaren erna volgde Anneke allerlei cursussen om poppen te leren maken en begon ze aan clownstrainingen. Langzaam kwam alles bij elkaar. De clown vertegenwoordigt voor Anneke fantasie, creativiteit, bij je kern komen, de mens achter het masker. Inmiddels is Anneke al meer dan 10 jaar actief als Cliniclown en zie je de clown ook vaak terug komen in haar werken.

Sinds 2008 is ze steeds meer gaan schilderen, ze volgde lessen en ontwikkelde haar eigen stijl. In de werken die ze maakt, komen vaak menselijke figuren naar voren. Of het geheel klopt volgens de werkelijkheid is niet langer van belang, het gaat erom wat zij wil weergeven. De essentie van haar werk gaat over loslaten, vergankelijkheid, kwetsbaarheid, contact, relaties en identiteit. De theatrale wereld van de clown en zijn kinderlijke fantasie hebben hun weg gevonden naar haar kunst.

Ook zijn we op dit moment onder andere al bezig ons voor te bereiden op een tentoonstelling in het najaar in het kader van 450 jaar Nederland. Hiervoor worden lokale en regionale kunstenaars uitgenodigd werk te maken over de 4 V's: Vrijheid, Verbondenheid, Verscheidenheid en Verdraagzaamheid, de kernwaarden van het Koninkrijk der Nederlanden.

Karin Schoute

Beste Vrienden van het Museum Elburg,

Even een berichtje van de penningmeester.

Museum Elburg kan niet zonder jullie als leden die ons financieel steunen.

Daarom hierbij het verzoek om de contributie van 2022 over te maken.

De contributie is onveranderd € 12,50.

Bankrekeningnummer NL16RABO 0166802131 t.n.v. Vereniging Vrienden van het Museum Elburg.

Alvast bedankt voor het overmaken van de contributie.

En we hopen elkaar dit jaar weer wat vaker te ontmoeten.

Met hartelijke groet,

Ursula Groen-de Leng

Hanze Escaperoom

Op vrijdagmiddag 22 april gaat als startschot van het evenement Open de Poorten de Hanze Escaperoom officieel geopend worden. Dit zal gebeuren met de subsidiënten en medewerkers onder het genot van een drankje, hapje en uiteraard puzzels in Brasserie Aan de Gracht. Een rondleiding door de Vischpoort mag niet ontbreken en onze grote dank zal worden uitgesproken.

Kinderfeestje 'Zoek de schat' weer van start

Afgelopen 16 februari heeft het eerste kinderfeestje weer plaatsgevonden. Wat fijn dat dat weer kan! De vaste kern met Jos Stork, Roel Schraa en Gerjan Ruyter is aangevuld met Henk van den Hoorn. Heel fijn, want dan hebben we weer wat back-up bij vakanties van de vrijwillige medewerkers. Het zoeken naar de schat is in de opzet nog steeds hetzelfde. Van brieven met sleutels de archeoloog volgen naar de buitenlocaties muurhuisje, Vischpoort, kazematten en kerktoren tot uiteindelijk de schat. Toch zijn er plannen dit iets interactiever in te gaan steken met puzzels onderweg om de beleving minder in de letters te laten plaatsvinden. Sommige brieven worden vervangen door een filmpje of een audiobericht.

Verdere educatieperikelen

Nu we weer open zijn kunnen scholen ook weer boeken en hebben we een heleboel boekingen liggen die niet door zijn gegaan. Dit wordt op het moment geïnventariseerd en nagevraagd bij de scholen aangezien die zelf ook met vele besmettingen vaak uitvallen nu. Het is maar de vraag of we de boekingen die wel door kunnen gaan nog gepland krijgen dit schooljaar. Het feit blijft dat we op het moment te weinig educatievrijwilligers hebben die de projecten dragen. Dus mijn vraag aan een ieder is, wie vindt het leuk om kinderen te begeleiden en eens in de zoveel tijd een ochtend een vooropgezet programma te draaien. De projecten die het meest worden afgenomen zijn toch wel 'Musa de museumman' en 'Leef het Kloosterleven'. Het neemt vaak 1,5 uur van een ochtend in en is met een grotere groep vrijwilligers maar een paar keer per jaar. Wie hier interesse in heeft mag mailen naar info@museumelburg.nl of naar dspeldekamp@museumelburg.nl. Je melden bij mij of Thea mag altijd!

Hartelijke groet,

Dirma Speldekamp

Veluwse Wandeldagen

Op donderdag 10, vrijdag 11 en zaterdag 12 februari organiseerden wij samen met Putten, Ermelo en Nunspeet/Elspeet een driedaags wandelevenement. Elke locatie had een wandeling uitgezet, of nam een al bestaande route en verkocht deze voor € 8,50 per persoon inclusief een winterse lekkernij. De bedoeling was om gezamenlijk onze prachtige regio op de kaart te zetten en met ca. 500 bezoekers is dat zeker gelukt! Dit is het eerste evenement dat gezamenlijk georganiseerd werd sinds de samenwerkingsovereenkomst van afgelopen zomer. Wij zien de eerste Veluwse Wandeldagen dan ook als een groot succes, een mooi uitgangspunt voor meer!

Voor Elburg hebben we een nieuwe wandelroute van 17 km uitgestippeld, te weten “Het Lancasterpad”. De route loopt vanaf de stadswal naar de Kamperdijk, langs vogelkijkscherm Rietland. Vervolgens een stukje langs het Drontermeer, via de Wijkerwoldweg naar de plek waar in de Tweede Wereldoorlog de Lancaster is neergestort. Daarna een stuk door het buitengebied van Oosterwolde om uiteindelijk bij Landgoed Morren en de grafkelder van Raedt van Oldebarneveld uit te komen. Bij het verlaten van het landgoed komt de route langs Rustpunt TuINN, participant van VVV Elburg. Tegen een kleine vergoeding kon men daar een kop koffie of thee nuttigen met een zelfgebakken zoete lekkernij van Jenny van de Weg. “Het waren 3 fantastische dagen met alleen maar enthousiaste reacties van blije mensen!” wist Jenny mij te vertellen. Na een bezoek aan het rustpunt aan de Winterdijk wandelde men weer terug via de Tempelweg, de Melksteeg en het Tempelpad naar de Vesting. Om weer lekker op temperatuur te komen kregen de wandelaars een kop heerlijke snert van Restaurant de Haas, en wij weten allemaal dat deze een succes is! Om een grotere doelgroep te bedienen was er ook een korte variant van 11 km beschikbaar, te weten “Rondje Morren”, en daar is goed gebruik van gemaakt!

Bent u nieuwsgierig geworden naar de wandeling, vraag dan als Kloosterkwartier-lezer naar de route en maak komend voorjaar de prachtige wandeling. De snert moet u er dan maar bij denken... ☺

Hanneke Bakker

Mijn kennismaking met Elburg

Met Elburg heb ik kennisgemaakt via mijn man, Dr. Joop Kalsbeek. Hij was betrokken bij de familie Van Sytzama. Op Huize Schouwenburg in Elburg woonde Jacoba Catharina barones Van Sytzama, geboren 12 augustus 1899 op het familiehuis Reuversweerd in Brummen, "Freule Ceub". Zij was ongehuwd. Toen Prinses Juliana in Leiden ging studeren in 1926 ging zij met 3 vriendinnen/medestudenten wonen in een villa in Katwijk. Freule Ceub werd toen gevraagd om 'huismoeder' van dit gezelschap te worden en dit heeft zij tot na het afstuderen van de dames gedaan. Het resulteerde in een levenslange vriendschap tussen de freule en de latere Koningin Juliana. Na haar leven in Katwijk ging freule Ceub wonen op het familiehuis Schouwenburg in Elburg. Haar broer, geboren in 1900 was getrouwd in 1927 en in 1931 gescheiden. Hij had een zoon, Maurits van Sytzama, geboren in 1928. Zijn vader hertrouwde in 1936 en kreeg uit dit huwelijk drie kinderen tussen 1937 en 1939, zij woonden op het familiehuis Reuversweerd in Brummen. Op 13 april 1945 is baron Johannes van Sytzama, die zich negatief over de Duitse overheersing had uitgesproken, gefusilleerd voor de vijver van het huis Reuversweerd, in het zicht van zijn kinderen en zijn vrouw, die in verwachting was. Een zeer schokkende gebeurtenis voor de familie Van Sytzama,. Op 26 november 1945 werd de jongste zoon Hans geboren.

Inmiddels woonde de tiener Maurits bij zijn tante op Schouwenburg, zij hadden het beide moeilijk met het verwerken van de oorlogsgebeurtenissen en het overlijden van Johannes. Mijn man studeerde in Leiden en één van zijn jaargenoten was ondergedoken geweest op de Reuversweerd en had daar dus alles meegemaakt. Deze student raadde freule Ceub aan om de hulp van Joop Kalsbeek in te roepen die goed was in het begeleiden van jongeren met trauma's. En zo kwam Joop terecht op Schouwenburg; de eerste keer werd hij van het station gehaald door de freule die nog met een paard en open rijtuigje reed in 1946. Er was een mannelijke

bediende op Schouwenburg die alles in huis deed zoals het stoken van de enige kachel in de grote zitkamer aan de achterkant, een kamer die later is afgebroken. Het was daar dus knap koud en in de grote WC in de gang werd in de winter een petroleum stelletje gestookt om te voorkomen dat het water er zou bevriezen.... Nadat hij Maurits een tijd begeleid has is Joop overgegaan naar het gezin in Brummen en daar hebben wij elkaar getroffen: mijn ouderlijk huis was in Ellecom en mijn ouders waren bevriend met de Van Sytzama's, mijn broers en ik waren ongeveer van dezelfde leeftijd als zij en de andere neven en nichten in Brummen. Wij zijn in 1966 getrouwd en uiteraard heeft hij mij aan freule Ceub voorgesteld en zo ben ik toen voor het eerst in Elburg geweest. Hans, de jongste zoon heeft nadat hij een auto ongeluk had gehad nog bij ons in Amsterdam gewoond toen hij zelfstandig werd en wij hebben altijd nog veel contact met de families onderhouden. Freule Ceub is uiteindelijk naar een flat in Apeldoorn verhuisd om daar dichterbij Prinses Juliana te zijn. Toen zij nog op Schouwenburg woonde kwam de Koningin haar daar wel eens opzoeken op woensdagmiddag en dan waren de prinsessen mee; die vonden dat heerlijk want terwijl de dames praatten mochten zij van freule Ceub in alle kasten kijken en de kleding die er hing aantrekken....

In het volgende Kloosterkwartier vertel ik wat over de jaren die ik als bestuurslid/ voorzitter in Museum Elburg heb meegemaakt.

Elsabe Kalsbeek-Schimmelpenninck van der Oije

Paasbrunch

Naast mijn werk bij de VVV ben ik ook werkzaam in de horeca en heb ik een passie voor lekker eten. Dat laatste doe ik graag met vrienden en familie, er is immers niets zo verbindend als een mooi gedekte tafel met lekkere zelfgemaakte gerechtjes. Op Tweede Paasdag brunchen wij thuis altijd, ieder gezinslid maakt zelf een gerechtje en dat stallen we dan op tafel uit, een feestmaal om naar uit te kijken!

Een brunch is een feestelijke maaltijd die ontbijt en lunch tegelijk is. Het woord is een samentrekking van de woorden breakfast (ontbijt) en lunch. De historie van de maaltijd is niet helemaal bekend maar bronnen melden dat dit teruggaat tot in de 17de eeuw. Tegenwoordig worden brunches met name op zondagochtend en met Pasen georganiseerd en dan vaak vanaf 10 à 11 uur 's ochtends.

Doorgaans bestaat een brunch uit verschillende soorten brood, ruime keuze aan zoet en hartig broodbeleg, zoete en hartige lekkernijen (zowel warm als koud), zuivel, warme en koude dranken en vers fruit. Maar je kunt het assortiment aan lekkers natuurlijk net zo uitgebreid en luxe maken als je zelf wilt, bijvoorbeeld met deze overheerlijke courgettecake:

Dit heb je nodig voor 1 cake (ca. 12 plakjes)

100 gram cherrytomaatjes
2 tenen knoflook
½ courgette
150 gram amandelmeel *
Snufje zout
1 eetlepel bakpoeder
2 eieren
2 eetlepels pesto
1 handje pecannoten
100 gram zachte geitenkaas
Olijfolie

** Amandelmeel bevat bijna geen koolhydraten en past daarom in een koolhydraatarm dieet. Let je niet op de koolhydraten, dan kun je deze vervangen door (spelt)volkorenmeel of havermeel.*

En zo maak je het klaar

1. Verwarm de oven voor op 175 graden.
2. Vet de cakevorm in met olijfolie, of bekleed met bakpapier.
3. Snijd de cherrytomaatjes en knoflooktenen door de helft. Bak dit samen in een pan zo'n 5 tot 10 minuten en zet het tomatenmengsel weg.
4. Rasp de courgette fijn en voeg hier de eieren, amandelmeel, bakpoeder, snufje zout en pesto aan toe.
5. Meng dit geheel en voeg vervolgens ook de pecannoten toe aan het beslag.
6. Doe het beslag in de cakevorm en verdeel de stukjes geitenkaas en het tomaatmengsel over het beslag. Bak de hartige cake in de voorverwarmde oven in 30 minuten gaar.
7. Check of de cake klaar is door er met een satéprikker in te prikken. Als hij er droog uit komt dan is de cake klaar.
8. Laat de cake goed afkoelen buiten de oven.

Laat het smaken en alvast een Vrolijk Pasen!

Hartelijke groet,

Hanneke Bakker (VVV-Elburg)

Waar is Hansje?

In het nieuwe jaar zijn we begonnen met iets nieuws op de social mediakanalen van de VVV. Hansje is elke maand op een andere plek te vinden in de gemeente Elburg. Er wordt aan de volgers gevraagd waar Hansje is.

Hansje is de mascotte van de Hanzesteden op de Veluwe. De foto die gepost wordt is erg ingezoomd zodat het iets moeilijker is om te raden waar

Hansje is. Een aantal dagen later wordt een post geplaatst waar te zien is waar Hansje nou precies was. Met 'Waar is Hansje' en 'Daar is Hansje' proberen we de interactie met de volgers te stimuleren. Waar is Hansje en Daar is Hansje van februari zie je hier.

Van Vuuren tasjes

Het schilderij van het Agnietenklooster van Jan van Vuuren is een heel mooi schilderij dat ons mooie pand laat zien. Zo mooi dat we er een aantal jaar geleden tasjes van hebben laten maken. Deze tasjes waren op maar zijn nu weer te koop in onze winkel. Het tasje kost € 7.95 per stuk. Het mooie schilderij van Van Vuuren is zeker een bezoekje waard en hangt in de Elburgzaal, de voormalige burgermeesterkamer.

Petra van Enter

